

DRAGUTIN ŠAFARI – ISTRAŽITELJ PARTIZANSKIH ŽRTAVA I NA PO SLOVENIJI...

11. velja e 2020

DRAGUTIN ŠAFARI – ISTRAŽITELJ PARTIZANSKIH ŽRTAVA

(Gosp. Dragutin Šafari je prekaljeni državotvorni Hrvat sa boravkom u Sloveniji. Govori paralelno hrvatski i slovenski. Kako je iz ranijih i mladena kih dana po eo živjeti i raditi u Sloveniji, iz bliza i rekao bih iz prve ruke saznao je za mnoga grobišta i jame gdje su srpsko/jugoslavensko i hrvatsko antifašisti ke snage u svibnju i poslije 1945. godine poubijale na stotine tisu a Hrvatica i Hrvata, staraca i djece, te ih zakopali u zajedni ku jamu. To je upravo to o emu gosp. Dragutin Šafari piše. Kliknite na njego dolje priloženi link i nastojte otvoriti svaku mogu u poveznicu. Otporaš.)

Autor: uznik   Utorak, 16 Lipanj 2009

Poštovani prijatelji,

Ja vam se ovdje predstavljam u ime hrvatskog društva „Društvo za istraživanje ratnih i poratnih žrtava“ i u ime Hrvatskog povjerenstva za Sloveniju te u ime nedavno prekinutog rada slovenskog „Društva za ureditev zamol anih grobov“.

Preko 25 godina radim na sakupljanju podataka o žrtvama 2. svjetskog rata i pora a, onih žrtava, kojih nije moralo biti a bila su zbog komunisti ke kriminalne ideologije: ubijaj i uzimaj tu e!

Moj uvodni dio je osvrt na plakat, koji je bio javno obznanjen u Dubrovniku, tko je sve osu en na smrt i da se plja ka njihova imovina bez prava na obranu: bilo je to 24. maja 1944.g. Sve se zna, zna se otok Daksa kraj Dubrovnika, franjeva ki otok, kao uzor, što dolazi sa komunizmom!

Pažnju posvećujem jednom malom selu u Sloveniji na putu Celje – Velenje – Slovenj Gradec – Austrija, to je **Gornji Doli**. U knjizi autora Franca Strleta pod naslovom „*Veliki finale na Koroškem*“, objavljeno 1977.g. na stranici 174 je tekst, kojega ne mogu preskočiti a mnogi povjesnici ga preskaču. Ja u vam ovdje taj dio pripremiti kao prijevod iz slovenskog na hrvatski a glasi ovako: „*Izdajice su kao štakori. Kada propadne njihov gospodar, propadne i njihova protiv ljudska tvorevina, koji napuštaju bezglavo kao prljavi glodavci potonulog se broda. Tako je bilo i sa ustašama, sa izdajnicima koji su komunistima, koja je po okrutnosti prerasla svoje fašističke kolege. Ova gamad je znala uglavnom otimati i ubijati. A to je radila i u povlačenju kroz Sloveniju.*“

(Izdajalci su kakor podgane. Kada propadne njihov gospodar, propade i njihova protiv ljudska tvorba, ki jo zapuše ajo brezglavo kot opolzki glodalci potapljaajo o se ladjo. Tako je bilo tudi s ustaši, z izdajalsko in zlo insko vojsko, ki je po okrutnosti preseгла svoje fašističke vzore. Ta drhal je znala predvsem ropati in moriti. In to je po elu tudi na umiku ez slovensko ozemlje.)

U jednom ljutom razgovoru sa nekim povjesničarima ja im postavljam pitanje: a gdje su ostale ove silne ustaške pljačke? U vašim su skladištima i u vašim (tu) kućama u koje ste se vi naselili kao svoj dom, kada ste pobili njihove vlasnike. **Godine 1999. Slovenski državni zbor** za ovaj zaselak Gornji Doli navodi podatak, da je tu bilo pobijeno oko 8 hiljada ljudi, uglavnom civili Hrvati. Veljače 1998.g. u tjedniku „Hrvatsko Slovo“ na tri pune stranice objavljen je taj „MASAKR“ pod naslovom „**Bleiburg prije Bleiburga**“. Ovaj pokolj u Gornjem Doli u dogodio se dva dana prije bleiburške tragedije. Hrvatski povjesnici imaju amneziju za ovaj pokolj. Na tom području Gornjeg Doli a nema apsolutno nikakvog značenja a toliko nevinih žrtava. Na relaciji Celje – Slovenj Gradec na dužini 50km zna se za oko 50 masovnih grobišta.

Poslije predaje hrvatske vojske i ljudi, svoje živote završava više desetaka hiljada ljudi u Kočevskom rogu. **Kada je g. Franc Perme 1961.g. nekom prigodom rekao, da su tamo pobijeni ljudi, dobio je zatvor od tri mjeseca.** Na tom mjestu sada stoji Permetov spomenik žrtvama kod Jame pod Krenom.

Kada su započeli radovi **obvoznice** južne autoceste kod Maribora **1999.g.**, na području Tezno, slovensko društvo „*Društvo za ureditev zamoljenih grobov*“ traži zaustavljanje građevinskih radova i da se izvrši sondaža na području radova. Dio protiv tenkovski rov koji se proteže od pruge Pragersko – Tezno pa isto tako prema rijeci Dravi **dugačak je oko 2300m. Na dužini od 70 metara ekshumirano je 1179 ljudskih kostura.** Broj žrtava na Teznom **ocjenjuje se od 40.000 – 80.000.** Tamo postavljen spomenik žrtvama na groblju **Dobrava nema slova a niti brojke ali se ipak sve zna.**

Celje je grad, koji ima u svome **urbanom okrugu preko 30 masovnih grobišta** a sa okolicom još više. **Istražitelji ocjenjuju žrtve područja Celja na 25 hiljada.** Veliki državni spomenik na Teharju kraj Celja simbolizira nevine „*uklještene*“ žrtve. **Tri kilometra južno od Celja nalazi se jedva spomenut napušteni rudnik Pečovnik.** Župnik i kroničar Štefan Kušer u 90-oj godini života govorio mi je, da je u **napuštenom rudniku Pečovnik potopljeno oko 12 hiljada ljudi.** Malo dalje desno u zaselku **Košnica, nekoliko mjeseci poslije “oslobodjenja” pobijeno je imuno njih 500 domaćih ljudi, a pokolj od 400 domaćina u Slovenskoj Bistrici izvršen januara 1946.g.**

Rudarski rov Sveta Barbara u zaselku Huda Jama blizu Laškog, udaljen od Celja 16km u ovo vrijeme ima posebnu pažnju. Kada je slovensko društvo „*Društvo za ureditev zamoljenih grobov*“ 1996.g. tražilo dozvolu za postavljanje spomen kapele „Sveta Barbara“ u neposrednoj blizini rudarskog ulaza, **u svome dopisu navode broj stradalnika u rudniku od 10 do 15 hiljada žrtava.** Spomen kapele bila je sagrađena 1997.g nekoliko dana kasnije dobila je i crvenu zvijezdu. Danas zlotvori govore „*otkrila se masovna grobnica*“, a na tom mjestu Sveta Barbara moli za **nedužne žrtve već 12 godina.** Ja im poručujem: sve se zna!! Već se zna, da je u rudniku Svete Barbare u Hudoj Jami pronađeno – otvoreno dodatnih tri rudarska rova napunjena tijelima: **sa muškim, ženskim i dječjim tijelima.** Podzemni rudarski rov **potječe od Šmihela – Hude Jame – Brezno, ukupne dužine je 4800m.** Treće rudarsko područje u tom sistemu komunističkih zločina je nedaleko **Hrastnik sa poznatim lokacijama „Stari Šaht“, Brnica i graba Praprotno** a sa područjem planine **Jelenca imamo preko 20 masovnih grobišta,** njih najviše u napuštenim malim rudnicima.

etvrto rudarsko područje je na relaciji **Gornji Doli – Stranice – Zreče – Slovenske Konjice – Zgornja Bistrica kod Slovenske Bistrice**. Kada se je pojavila poslije revolucije potreba za metalnom rudom, **onda su pošli iz tih zatrpanih rudnika odvoziti na spaljivanje ostataka u peći Impol u Slovenskoj Bistrici, u javnosti poznato kao spaljivanje 4 hiljade leševa u peći i Impol!**

Proučavajući i materijale o žrtvama već sam 1997.g. na specijalnoj elektronskoj karti bilježio i prikazao sam oko 900 masovnih grobišta samo za područje Slovenije. Kada bi završio sve materijale, **broj masovnih grobišta za Sloveniju vjerojatno bi se popeo na oko 1200 grobišta**. U poznatoj knjizi slovenskog društva pod naslovom „*Tudi mi smo umrli za domovino*“ izdane 2000.g. u kojoj je tada objavljen i jedan moj dio, u komunističkim redovima došlo je do panike. **Bio je sazvan borački skup u planinskom domu na planinama iznad Trbovlja (na istom mjestu gdje je donesena odluka o podizanju revolucije)** i tamo je donesena odluka, da se neće dozvoliti da se ijedan njihov politički pozove na saslušanje – i tako to bilo i ostalo sve do sudnjeg dana. Neka komunistkinja mene je u časopisu „*Delo*“ nazvala „**tamo neki govore i u toj knjizi nešto piskari...**“. Danas slovenska državna komisija bilježi oko 640 masovnih grobišta u Sloveniji. **Komisija je zaobišla mnoga hrvatska grobišta**, tako to rade udbaši, naprave oni prije nas, ali znamo mi nešto drugo: sve se zna. Poznato je, da Slovenija ima oko 6 hiljada podzemnih spilja i druge prirodne jame ili vrata. **Prema izvješću u speleološkog saveza pronalazeni su ljudski kosturi u 180 jama**. Ovo navodim kao skretanje pažnje na Žumberaksko područje, jer vjerujem, da tamo pored jame Jazovka ima još puno jama sa žrtvama.

Hrvatska područja najviše su istražena na području Varaždina, Bjelovara, Dubrovnika i još ponešto drugih područja, poznati broj masovnih grobišta na području Hrvatske je preko 600 grobišta.

Otvaranje protitankovskog rova kod Maribora 1999.g., komemoracija u Kočevskom rogu, komemoracija u Crngrobu, kod Hude Jame i ostala slovenska područja i kao hrvatska područja, hrvatske vlasti nemaju hrabrosti tamo se pojaviti i pokloniti se žrtvama. Umjesto njih to rade drugi. Kada europska zajednica poručuje hrvatskim komunističkim vlastodržcima, da je potrebno provesti lustraciju, političari traže oko i trošiti novce poreznika. Tako je ove godine dva puta došlo državno izaslanstvo na područje Hude Jame pokloniti se žrtvama. U ime slovenskog društva brinem za tu kapelu više godina. **Znao sam za dolazak tih hrvatskih delegacija ali nisam htio doći i tamo**, da ih čekam i da im otvorim kapelu. Ako takva državna izaslanstva nemaju niti toliko informacija, da ne znaju, da na području Hrvatske i Slovenije brinu za žrtve i spomen obilježja razna društva, onda si zaslužuju, kad donose cvijeće i pale svijeće i da to ostavljaju ispred zatvorenih vrata. I tako bi...

Već je nekoliko puta hrvatsko unutrašnje ministarstvo zamolilo hrvatsko društvo za istraživanje žrtava, da im damo svoje podatke. Njima čak nije niti poznato, da već godinama postoji naša internetska stranica PIETETA, koja je javna, tu se svatko može poslužiti naših podataka.

<http://www.safaric-safaric.si/>

(*dragutin na obali Dunava u Vukovaru 1999.g.*)